

Milan Novak (Maribor, 1965) je čovjek plesa, poezije i crteža. U svoj život diplomiranog inženjera elektrotehnike upliće razigranost plesnih improvizacija, neomeđenost poezije i snenost crteža. Vječni "zaljubljenik u pisane riječi " sudjeluje u čitanju u živo, literarnim radionicama i susretima, kako u Sloveniji, tako i u tuđini. Sudjeluje na mnogim međunarodnim festivalima, u Makedoniji, Crnoj Gori, Bosni i Hercegovini, Srbiji, Hrvatskoj, Rumunjskoj.

U djelima Milana Novaka nalazimo duboka razmišljanja o biti, povezanosti s prirodom i s tim nečim, što omogućava vidjeti svijet oko sebe drugačiji i prije svega jako mali, gledajući na prostranost duhovnog svijeta. Pjesme Milana Novaka prikazuju dvojnost ljudske prirode, prirode općenito, vječito prelijevanje crnobijelog u traženju ravnoteže. Objavljuje u priznatim književnim časopisima u Sloveniji, u zbornicima širom regije, internetnim magazinima.

Piše prozu i pjesme. Priređuje literarne događaje s elementima poezije, plesa/pokreta, glazbe i videa. Suorganizator je u organizaciji pjesničkih susreta u Varaždinu/Hrvatska, IMPULS – poezija u kafiću. Njegova djela su prevedena na hrvatski, engleski, njemački i rumunjski jezik.

Tiskane objave:

»Vdih in izdih«, zbirka poezije, 2011.

»ZVEZDA«, zbirka poezije, 2013.

»ZVIJEZDA«, prijevod na hrvatski jezik, 2014.

Milan Novak od 2014. godine živi u Varaždinu.

ČRNA/CRNA

Milan Novak, u zbirci poezije ČRNA/CRNA ulazi u labirint tamno obojenih traženja. Na svoj prepoznatljiv način niže pjesme dotičući emocije oštricama boli. Okrećući se prema crnom doziva bijelo, ravnotežom misli uranja u dubine oceana svijesti te snagama sunčevog sjaja izranja nanovo rođen.

Slušajući, da, dobro ste razumjeli, slušajući njegovu poeziju ulazila bih u naoko nerješive matematičke probleme. Tražeći beskonačnost pronalazila trenutak, a u trenutku razotkrila beskonačnost u sveopćoj promjenljivosti. Čitati Milanovu poeziju je poput razlivena boje u nemirnoj vodi koja svakim titrajem otkriva novu izvornost u datom trenutku. Ako dotaknemo površinu i uđemo u dubine ruši se vidljiva kompozicija i stvara nova, isprva nevidljiva mogućnost poimanja ispisanih misli.

Kad bi me netko upitao, kakva je poezija Milana Novaka bez dvojbe bih rekla, teška. U svojoj težini ona je bogata jezičnim izrazima, igrom s vremenima, s licima, metaforama. Obojena dubokim poimanjem života i nesagledivom raznolikošću prikaza. Naoko nepovezan slijed čitaoca može zavarati nerazumljivošću, no ako si dozvolimo vrijeme i pročitamo s pažnjom ispred nas će se prostrijeti slike života isprepletene iluzijom onostranog htijenja. Jednako

duboko govori o patnji čovjeka i jauku šuma, osjeća nemir u sveobuhvatnom živom svijetu i na pronicljiv način razotkriva svijet u njegovim tamnim tonovima.

Njegova okrenutost pozitivni na jedva primjetan način izranja iz svake pjesme. Vjera u svijetle tonove života je neupitna.

Uzmimo knjigu i zajedno s pjesnikom, biciklirajmo njegovim stazama dozvolivši sebi da zastanemo na svakom proplanku kako bi razotkrili virtuoznost kretanja između: sada i tada, između dubina i širina, između krika i šapata, prijekora i pohvale.

Milan Novak je ekshibicionista riječi, stoga ako ste spremni zaustaviti dah i uroniti u dubine, krenite...

Ljubica Ribić, pjesnikinja